

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 597

vineri 27 ianuarie 1961

8 pagini 25 bani

Lecția - creația noastră

Este știut că profesorul își organizează lecția după indicațiile programei, pe care e obligat să le respecte întocmai. Este de asemenea știut că în sprijinul lui direct vin manualele și indicațiile metodice. Și totuși - deși ceea ce trebuie predat spune manualul și cum trebuie predat spune metodică - lecția este un act de creație.

Dacă s-ar mîrgini la indicațiile programei și manualului, lecția ar fi un simplu act mecanic. A făuri însă oameni - căci acesta este în ultimă instanță rostul lecției - înseamnă a crea.

Directivele partidului au subliniat în repetate rânduri necesitatea de a lega învățămîntul de viață. Or, viața se dezvoltă fără întrerupere și prin aceasta ea aduce mereu la suprafață noul, pune mereu spre rezolvare probleme noi și descoperă pentru aceasta mereu mijloace noi. În toate domeniile vieții - despre care noi transmitem elevilor cunoștințe prin lecții - se înscriu pași înainte zi de zi. A lega lecția de viață înseamnă a vedea toate acestea, a ține seama de ele. Nu putem rămîne în urmă, la stadii depășite, trecute, cînd creștem oameni pentru viitor.

Viitorul socialist al patriei noastre cere oameni multilateral pregătiți, capabili să aplice în practică cunoștințele primite în școală, capabili să aducă o contribuție activă la sporirea producției și a productivității muncii, la înfăptuirea de noi realizări menite să ridice nivelul de trai al poporului. De aceea, partidul a pus în fața școlii sarcina de a dezvolta neîncetat legătura dintre învățămînt și munca productivă. Iată loc larg pentru inițiative, pentru activitate creatoare.

Școala este chemată să dea elevilor o temeinică pregătire științifică și ideologică, să formeze oameni cu convingeri comuniste, capabili să lupte pentru idealurile înalte ale omenirii. Fiecare lecție trebuie să atîbe o puternică forță educativă pentru a putea însuși asemenea convingeri, pentru a le dezvolta, a le întări. Iată deci largă solicitată și pe această latură activitatea creatoare a cadrelor didactice.

Contribuția creatoare, în lecție, a celui care predă este impusă de concepția științifică, marxist-leninistă, care stă la baza învățămîntului nostru. Procesul instructiv-educativ, strîns legat de întreaga noastră viață, se dezvoltă o dată cu ea. El trebuie să oglindească această dezvoltare și, în același timp, să răspundă cerințelor pe care le pune ea, pe care le pune mereu înainte al patriei noastre pe drumul desăvîrșirii socialismului.

Învățămîntul nostru înțelege această necesitate și ține seama de ea. Manualele școlare sînt revizuite periodic pentru

a le face să corespundă cerințelor actuale. Totuși, manualele au o stabilitate. Ele nu se pot schimba, recedita an de an. An de an sînt revăzute, completate, legate de cerințele vieții programele, pe linia indicațiilor generale pe care ele le pot da. Dar nici aceasta nu ajunge pentru îndeplinirea cerinței de a lega învățămîntul de viață. Cel mai mult în această privință pot face învățătorii și profesorii. În procesul predării lecțiilor. Actualitatea lecției, legătura ei strînsă cu viața, o realizează pedagogul prin exemplele cu care ilustrează lecția, prin materialul intuitiv, prin adăugirile cerute de curiozitatea științelor, de mersul înainte al întregii noastre vieți.

Mai departe, după ce s-au stabilit conținutul și volumul cunoștințelor ce trebuie transmise, se pune problema esențială pentru munca pedagogului - alegerea căilor, a mijloacelor, stabilirea modului cum vor fi transmise aceste cunoștințe, pentru a fi însușite, reținute de elevi și, în același timp, cum pot fi create convingeri, sentimente, trăsături morale care să dea viață, să dea forță cunoștințelor cîștigate. Aici se cere contribuția creatoare nelimitată a celui care predă.

Modul de predare, metodică lecției de-

pind atît de materialul care trebuie transmis, cît și de condițiile în care este transmis acest material - trăsăturile caracteristice clasei, materialul didactic, intuitiv de care dispune școala, condițiile locale ale regiunii, orașului sau satului etc. A găsi modalitatea didactică cea mai potrivită cunoștințelor ce trebuie transmise și convingerilor ce trebuie formate și, în același timp, cea mai potrivită colectivului cărui îi sînt transmise - aceasta înseamnă a crea lecția.

Creația pedagogului presupune în primul rînd cunoașterea, pătrunderea adîncă de către el, pe baza unei temeinice pregătiri ideologice, a materialului care urmează a fi predat, apoi cunoașterea metodelor de predare și, în sfîrșit, cunoașterea clasei a căreia urmează să-i fie predat. Dar toate acestea însumate nu constituie încă o garanție că lecția va fi bine predată. Buna predare presupune nu însumarea, ci încheierea, imbinarea armonioasă a acestor principale elemente într-un tot calitativ nou, care formează lecția. Nu este suficient deci ca un profesor să fie stăpîn pe elementele principale ale lecției, ci trebuie

E. Mănec

(Continuare în pag 4)

IN FAȚA UNEI HĂRȚI

Trecînd pe lîngă casa alegătorului din comuna noastră pașii mi se opresc de fiecare dată în fața panoului care reprezintă harta comunei. Apar pe această hartă, în imagini și cifre, aspecte grațioase din viața de ieri și de azi pe meleagurile Ocnei Sibiului.

În regimul burghezo-moșieresc, țărani din Ocna Sibiului duceau un trai chinuit, plin de lipsuri. Azi numeroase familii au pașit pe drumul belșugului, lucrînd în unități agricole socialiste.

Iată cum era odinioară școala din comună: o clădire insalubră, în

care învățau un pumn de copii. Și iată școala ridicată în anii puterii populare: o clădire modernă și spațioasă, cu 18 săli de clasă, care cuprinde peste 600 de elevi și unde lucrează 23 de cadre didactice. În timpul regimului, burghezo-moșieresc la Ocna Sibiului existau peste 1.000 de analfa-beți. Acum neștiința de carte e doar o amintire.

Regimul trecut, regim de teroare și cruntă exploatare, a construit la Ocna Sibiului o închisoare. Astăzi, pe locul fostei închisori s-a înălțat un cîmin cultural. Sătenii vin zilnic aici pentru a împrumuta cărți de la bibliotecă,

pentru a participa la un spectacol artistic sau pentru a vedea filme.

Privind harta, încerc de fiecare dată un adînc sentiment de mîndrie pentru realizările dobîndite în comuna noastră, la fel ca în toate orașele și satele țării. Și acest sentiment se împletește cu bucuria de a ști că și noi, cadrele didactice, am contribuit cu munca noastră modestă la dobîndirea lor. Conștiința acestui fapt ne întărește încrederea în forțele noastre, ne este imbod spre noi înfăptuiri.

Angela Buhăescu
directoarea Școlii de 7 ani din Ocna Sibiului

Candidați ai F. D. P.

În întreaga țară continuă să se desfășoare adunările oamenilor muncii în care sînt propuși candidați ai F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și saturele populare. Cu dragoste și entuziasm, oamenii muncii propun în aceste adunări pe cei mai buni fii ai poporului, atașați cu trup și suflet cauzei socialismului și păcii, luptători înflăcărați pentru înflorirea țării, pentru continua îmbunătățire a vieții celor ce muncesc. Printre ei se numără învățătorii și profesorii, slujitorii devotați ai școlii.

La adunarea care a avut loc în sala cîminului cultural din comuna Drajna, cetățenii au propus cu căldură pe profesorul Gheorghe Boșovei drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 79.

Gh. Boșovei, astăzi director al Școlii medii mixte din Vălenii de Munte, a fost pînă nu de mult ajustor mecanic la Uzinele „1 Mai” din Ploiești. Absolvent al Facultății de filozofie, el este unul din nenumărații tineri muncitori care, în condițiile vieții noi din țara noastră, au putut să-și însușească cele mai înalte cunoștințe științifice. Om cu o deosebită dragoste pentru cultură, Gh. Boșovei a contribuit larg, încă din anii studenției, la înflorirea comunei lui natale - Drajna. A pus umărul și la construirea școlii noi care s-a ridicat aici, și la organizarea cîminului cultural și a cinematografului, și la extinderea rețelei de electrificare.

Știînd că îi va ajuta să înnulțească realizările lor, cetățenii din comuna Drajna au susținut cu căldură propunerea ca profesorul Boșovei să fie candidat al F.D.P. pentru statul popular al regiunii Ploiești.

Cu mîndrie au aflat cadrele didactice din București că printre candidații F.D.P. propuși la alegerile pentru statul popular al Capitalei se află și tov. Lucreția Apostol, profesoară la Școala medie nr. 23. Propunerea ca tov. Apostol să fie candidată în circumscripția electorală orășenească nr. 55 a fost susținută cu căldură de numeroși muncitori, cadre didactice, funcționari și gospodine din raionul 1 Mai. În adunarea cetățenească care a avut loc cu acest prilej ei au arătat cît de multe s-au realizat în ultimii ani în raion, ca urmare a grijii permanente a partidului pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Vorbitorii au dat exemple numeroase privind contribuția adusă de profesoara Lucreția Apostol la înfăptuirea acestor realizări. De asemenea, ei au vorbit despre munca plină de roade dusă de tov. Apostol în școală.

— Ne mîndrim cu profesoara noastră - a spus la adunare tovarășa Maria Serghescu. Ca mamă a unei eleve a cărei profesoară și dirigintă este Lucreția Apostol nu o dată am simțit ajutorul, îndrumarea acesteia, nu o dată mi-am putut da seama de munca ei pentru statornicirea unor legături trainice între școală și familie.

De o căldă prețuire se bucură și profesoara Gherghina Ionescu, directoarea ad-junctă la Școala medie nr. 15 „Elena Sirbu” din raionul „23 August”. Colegii ei, ca și oamenii muncii din raion o stimează atît pentru activitatea neobosită dusă pe cîrîmul școlii, unde lucrează de aproape 35 de ani, precum și pentru felul cum a înțeles să-și îndeplinească obligațiile de cînte ce-i reveneau în calitate de deputată. De aceea, propunerea făcută în adunarea cetățenească care s-a ținut zilele trecute la Casa de cultură a tineretului din raionul „23 August”, ca tov. Gherghina Ionescu să fie înscrisă pe lista candidaților F.D.P. în alegerile de deputați pentru statul popular al Capitalei a fost primită cu mult entuziasm.

Căldura cu care oamenii muncii propun pe lista candidaților F.D.P. numeroși profesori și învățători constituie un exemplu grăitor al stimei și prețuirii de care se bucură azi în patria noastră munca devotată a cadrelor didactice.

Rolul propagandistului nu se limitează numai la organizarea și conducerea seminariilor—așa cum un-

ori sînt înclinați să creadă unii propagandiști. Se știe doar că buna desfășurare a dezbaterilor din cercurile de învățămînt ideologic nu depinde numai de capacitatea și de competența propagandistului, de priceperea cu care el conduce discuțiile, ci și de măsura în care se îngrijește să-i pregătească pentru seminarii pe membrii cercului.

Între două seminarii, cursantul are de parcurs materialul bibliografic indicat, trebuie să conspiceze acest material și, prin intermediul unui atent studiu individual, să se edifice asupra fiecărei probleme, astfel încît să poată participa activ la dezbateri. Pentru însușirea cit mai temeinică a cunoștințelor, pentru înțelegerea adîncă a problemelor, studiul individual trebuie să se desfășoare în mod sistematic, organizat. Dată fiind însemnătatea lui pentru înțelegerea problemelor teoretice, propagandistului nu-i poate fi indiferent cum se pregătesc cursanții, cum studiază. În cele ce urmează voi căuta să arăt unele aspecte din experiența mea în această privință.

Încă de la începutul anului școlar în învățămîntul ideologic m-am preocupat să asigur materialul bibliografic de bază pentru toți membrii cercului de care răspund. Astfel, am grijă ca în biblioteca școlii să existe operele clasice marxism-leninismului, ca broșurile de politică curentă care vor apărea pe parcurs să fie cumpărate pentru toți membrii cercului imediat ce se găsesc în librării.

Munca propagandistului de sprijinire a cursanților între două seminarii nu se limitează însă numai la aceasta. Se studiază, cum conspicează ei, ce greutăți au în înțelegerea problemelor — iată ce m-a preocupat permanent. Discuțiile individuale, participarea regulată la lecțiile ținute de membrii cercului m-au ajutat să cunosc îndeaproape toate aceste aspecte. I-am îndrumat pe cursanți să folosească regulat caietele de notițe, le-am dat indicații asupra felului cum trebuie să conspiceze materialul bibliografic și am controlat sistematic dacă îndeplinesc această obligație. Șocotind că nu este bine să-i lăsăm pe cursanți să se limiteze doar la rezumate din materialele ce se găsesc în diferite manuale și broșuri de popularizare, am căutat să-i îndrept în primul rînd spre izvoarele oferite de operele clasice și le-am arătat că numai astfel vor putea cunoaște îndeaproape învățătura partidului clasei muncitoare. Totodată, am accentuat asupra faptului că fiecare învățător și profesor trebuie să se obișnuiască a studia permanent, pe îndelete și nu în asal, în preajma zilei de seminar, căci acest lucru nu este de natură să le

ÎNTRU DOUĂ SEMINARIILE

asigure însușirea adîncă a cunoștințelor.

Pentru o cit mai largă și creatoare aprofundare a materialului bibliografic s-a dovedit deosebit de utilă și participarea în colectiv la vizionări de filme, spectacole de teatru, la conferințe, audiții radiofonice axate pe diferite teme dezbătute în seminarii.

Am acordat o grijă deosebită consultațiilor, care pot aduce o mare contribuție la întregirea cunoștințelor cursanților, la înțelegerea justă și profundă a problemelor. În școala noastră, sistemul programării unei zile anumite pentru consultații nu a fost îndeajuns de eficient, întrucît diversele și multiplele acțiuni determinate de obligațiile școlare ale cadrelor didactice nu au putut permite tuturor cursanților să folosească întotdeauna consultațiile la data programată. În plus, au existat diferențe între membrii cercului în ce privește volumul lor de cunoștințe anterioare și posibilitățile de înțelegere și de interpretare a problemelor. Astfel, în același cerc erau cursanți care nu reușeau să dezvolte problemele esențiale ale unei teme datorită unei insuficiențe pregătiri de bază. Alții, deși aveau un nivel politic și ideologic corespunzător, lipsind de la unele seminarii din motive obiective întâmpinau greutăți în însușirea materialului nou. De aceea am organizat consultații separate, pe grupe de cursanți, în funcție de deficiențele constatate și de zilele în care ei aveau mai mult timp la dispoziție.

La consultațiile ținute pentru cursanții cu o mai slabă pregătire anterioară am căutat să plec întotdeauna, în formularea unui principiu general, a unei teze teoretice de la exemple concrete, actuale, cunoscute de ei. Astfel, cu prilejul discuțiilor planului cooperatist al lui Lenin, am insistat asupra cotei-părți diferențiate a membrilor din întovărășiri față de cea a membrilor din gospodăriile agricole colective, subliniind superioritatea sistemului retribuiri după ziua-muncă, pentru a scoate în evidență principiul cointeresării materiale a țărănimii în procesul de colectivizare a agriculturii.

Pentru a-i ajuta pe cursanții cu o pregătire de bază satisfăcătoare, dar care, din motive obiective, nu au avut timpul necesar să studieze anumite probleme, am pus de la bun început accentul pe tezele teoretice, pe aplicarea principiilor teoretice de către partid în activitatea sa practică. În consultația pe care am dat-o cu privire la temele „Învățătura marxist-leninistă despre clase și lupta de clasă” și „Învățătura marxist-leninistă despre industrializare”, de exemplu, am subliniat unele probleme teoretice care se ridică în problema industrializării în capitalism și în socialism.

În școli s-a format buna obiș-

nuiță de a se citi adeseori în colectiv materialele mai importante din presa de partid. Și în această acțiune

propagandistul poate și trebuie să-i sprijine pe cursanții săi. În discuțiile care urmează de obicei lecturii acestor articole, ca și în discuțiile personale în care trebuie să-i antreneze pe cursanți în legătură cu materialele apărute în ziare, propagandistul poate scoate în evidență tezele teoretice cele mai importante, legîndu-le de temele aprofundate în seminarii, poate sublinia valoarea aplicării practice a acestor teze, iar acolo unde este cazul, trebuie să insiste asupra contribuției pe care materialul respectiv o aduce la îmbogățirea tezaurului învățăturii marxist-leniniste. Procedînd astfel, i-am ajutat pe cursanți să înțeleagă mai adînc, bunăoară, marea însemnătate a documentelor prezentate de delegația Uniunii Sovietice la cea de-a XV-a Sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a declarației Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești ținută la Moscova la sfîrșitul anului trecut și altele.

Firește, între două seminarii propagandistul are și alte obligații importante, legate de pregătirea sa personală. Ele nu au făcut obiectul acestui articol, care se oprește numai la mijloacele folosite în vederea sprijinirii studiului individual al cursanților.

Întelegînd că propagandistul are datoria să fie cit mai mult alături de cursanți, să-i sprijine cu atenție, ținînd seama de nivelul lor de pregătire, de posibilitățile lor de înțelegere a problemelor, mă străduiesc să caut în permanență cele mai bune căi pentru a-i ajuta pe membrii cercului în însușirea problemelor. Îndeplinirea atentă a acestei obligații mă va ajuta să asigur ridicarea nivelului dezbaterilor ce au loc în seminarii, să contribuie la tot mai buna pregătire ideologico-politică a cursanților.

Prof. Ioan N. Chițu

propagandist la Școala de 7 ani nr. 102 din București

Știri

Organizația U.T.M. și cadrele didactice de la Școala medie nr. 1 „Vasile Alecsandri” din Galați acordă o deosebită atenție răspîndirii cărții în rîndurile pionierilor și elevilor. Recent, ca urmare a muncii desfășurate de organizația U.T.M. cu sprijinul diriginților și al profesorilor de limba română, peste 160 de elevi au primit insigne de „prieteni ai cărții”.

În prezent alți 150 de elevi ai școlii se pregătesc să obțină insigne de „Prieteni ai cărții”.

Prof. D. UNGUREANU
Calați

*

Din inițiativa comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Banat, la Lipova, s-a deschis de curînd un curs de calificare pentru ajutoarele de educatoare care lucrează în cadrul grădinițelor de copii.

La aceste cursuri, ajutoarele de educatoare sînt familiarizate cu principalele probleme privitoare la metodele de muncă în învățămîntul preșcolar. De asemenea, ele participă la diferite activități practice organizate la grădinița din Lipova.

Cursurile, care se vor desfășura în trei serii, vor fi urmate de 300 ajutoare de educatoare.

FRANCISC WILD
Lipova

*

În orașele, comunele și satele regiunii București au fost construite și date în folosință, anul trecut, 11 școli elementare și medii, însumînd 73 săli-clasă. Fiecare comună din regiune are acum cel puțin o școală elementară. În curînd va începe construirea a 4 școli medii — la Călărași, Răcari, Drăgănești-Vlașca și Urziceni, precum și a încă 2 școli elementare în comunele Iazu (raionul Slobozia) și Jilavele (raionul Urziceni).

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE

Munca noastră de îndrumare

Congresul al IV-lea al Sindicatelor din R.P.R. a chemat organizațiile sindicale să-și sporească contribuția la lupta pentru calitate în îndeplinirea sarcinilor ce decurg din planul de șase ani. Un rol important în această luptă îl are capacitatea organizatorică, de mobilizare a fiecărei organizații sindicale. „Îndeplinirea cu succes a sarcinilor tot mai mari și de răspundere care stau în fața organelor și organizațiilor sindicale cere îmbunătățirea permanentă a muncii lor organizatorice”, arată Rezoluția adoptată de Congres.

Multe din succesele de învățămînt au obținut și obțin rezultate bune în domeniul ridicării capacității lor organizatorice și mobilizatoare. Este necesar ca experiența obținută de acestea să fie cunoscută și valorificată.

Găcind rezultate bune pe această linie în activitatea Sindicatului învățămînt din raionul N. Bălcescu ne-am adresat tov. președinte D. Dună, care ne prezintă câteva aspecte din preocupările sindicatului în acest domeniu.

La conferința pentru prezentarea dării de seamă și pentru alegerea a Sindicatului învățămînt din raionul Nicolae Bălcescu s-a cerut comitetului nou ales să organizeze cu mai mult spirit de răspundere îndrumarea activității grupelor sindicale. Această cerință a fost înscrisă și în hotărîrea adoptată de conferință, menționîndu-se că de sporirea capacității organizatorice a sindicatului, de perfecționarea metodelor de muncă ale organizațiilor sindicale, de studierea și popularizarea experienței bune a unor grupe și comitete de secție depinde în cea mai mare măsură mobilizarea tuturor membrilor de sindicat la traducerea în viață a sarcinilor ce le stau în față.

Au trecut zece luni de la alegerea noului comitet, căruia îi revenea sarcina să traducă în viață această cerință. Noi, membrii comitetului, ne-am ocupat îndeaproape de ea, reușind să obținem o seamă de realizări pe această linie.

La început însă, atunci cînd a trebuit să trecem practic la activitate, ne-am izbit de numeroase greutăți. Printre ele un loc de frunte îl ocupa faptul — susținut în adunările generale de delegați — că în multe grupe sindicale se statorniciseră metode birocratice de muncă. O parte din grupe își reduceau activitatea doar la încasarea cotizațiilor. Cercetînd cauzele acestei activități formale am ajuns la concluzia că mulți din cei care formau activul grupelor sindicale nu erau lămurii cum anume trebuie să muncescă. Parte din ei nu știau ce caracterizează specificul activității sindicale și, ca atare, se mulțumeau să înregistreze unele rezultate obținute de membrii de sindicat în activitatea profesională, fără să-și fi adus în vreun fel oarecare contribuția la obținerea acestor rezultate.

Prima măsură pe care și-a propus-o comitetul sindicatului a fost instruirea activului ales în adunările generale. Ne-am dat seama că de felul cum se realizează instruirea depinde eficiența tuturor celorlalte măsuri pe care le avem în vedere pentru ridicarea capacității organizatorice și mobilizatoare a organizațiilor noastre sindicale. Cu prilejul instruirii am cunoscut mai bine activul grupelor sindicale, am învățat noi înșine din activitatea celor mai bune organizații, am folosit experiența acestora pentru ridicarea nivelului muncii organizatorice și orientarea activității grupelor cu activitate mai slabă. În felul acesta instruirea nu s-a limitat la simple indicații cu caracter teoretic, ci a însemnat și o îndrumare concretă, practică, asupra felului cum trebuie organizată activitatea sindicală. În timpul instruirii, activele grupelor au alcătuit, cu ajutorul membrilor din comitetul sindicatului, și planuri de muncă. Acestea au fost dezbătute și definite în ședințe de grupă, după consultarea tuturor membrilor de sindicat.

Imediat după această acțiune comitetul sindicatului nostru a stabilit măsurile pe care urma să le ia în vederea permanentei îndrumării a activității grupelor. Fiecărui membru din comitet i s-au repartizat 2—3 grupe pe care să le ajute în desfășurarea activității. Cel puțin o dată pe lună membrii comitetului au mers în organizațiile de care răspundeau, ajutîndu-le nu numai în orientarea muncii spre problemele prin-

cipale ale procesului de învățămînt, ci și în organizarea practică a diferitelor acțiuni.

Măsurile pe care le-a luat comitetul în vederea instruirii activului grupelor sindicale și a comitetelor de secție și apoi a îndrumării lor permanente n-au întîrziat să-și aducă roadele. La începutul acestui an școlar s-a putut constata că aportul dat de grupele sindicale la buna desfășurare a activității din școli a crescut mult. Grupele sindicale au devenit un sprijin de nădejde în întreaga muncă instructiv-educativă a școlilor din raion, desfășurînd o activitate din ce în ce mai rodnică, mai multilaterală. În cadrul lor se dezbateau probleme de mare însemnătate pentru activitatea profesională, cum ar fi legea învățămîntului de viață, diferite aspecte ale educației comuniste etc. Delegații culturale din fiecare grupă pun la îndemîna cadrelor didactice materialul bibliografic de care au nevoie pentru învățămîntul ideologic. Acțiunile pe care le organizează fie comitetul sindicatului, fie organizațiile sindicale din școli sînt neapăsător în sprijinul membrilor de sindicat. Așa sînt, de exemplu, lecțiile deschise, care s-au lucrat în Buncărd, pentru educatoarele am organizat o lecție deschisă la care s-a prezentat mai întîi, un referat intitulat „Educație prin muncă a copiilor de vîrstă preșcolară”, susținut de tov. Eugenia Moiceanu, una din cele mai bune directoare de grădiniță din raion. După acest referat a urmat o lecție deschisă de numărat și socotit ținută la grupa mare de educatoarea Gabriela Ionescu. La această acțiune au participat și organizațiile grupelor sindicale, care au discutat apoi, pornind de la acestea două lecții deschise, despre felul cum poate fi îmbunătățită propaganda profesională în unitățile de învățămînt ale raionului.

Ca urmare a ridicării nivelului muncii organizatorice, a crescut și nivelul activității de asigurări sociale desfășurate de sindicat, grija acestuia față de condițiile de muncă și de viață ale membrilor săi. Mulți învățători și profesori au primit locuințe în clădirile nou construite în Capitala patriei noastre, urmînd ca, pe măsură ce se ridică noi blocuri, să se largescă și mai mult spațiul destinat cadrelor didactice. Participanții la conferința care a avut loc zilele trecute pentru prezentarea dării de seamă asupra executării bugetului de asigurări sociale pe anul 1960 și pentru aprobarea noului buget au scos în relief preocuparea delegațiilor de asigurări sociale din grupele sindicale pentru sănătatea membrilor de sindicat. S-a îmbunătățit de asemenea, desfășurarea activității culturale. Am organizat pentru învățători și profesori excursii, spectacole, vizitarea unor muzee și instituții de artă și alte acțiuni care au contribuit la largirea orizontului lor.

Activitatea de îndrumare pe care o desfășoară comitetul sindicatului nostru a contribuit la sporirea capacității organizatorice a fiecărei grupe sindicale, la mărirea centrului activității sindicale în grupă, la orientarea tuturor eforturilor spre mobilizarea cadrelor didactice în vederea traducerii în viață a politicii partidului în domeniul învățămîntului.

Prof. D. Dună

președintele comitetului Sindicatului învățămînt din raionul „N. Bălcescu”

În casă la colectivista Tudor Chiriac din satul Dirvari, comuna Giurgița, regiunea București. Nepotul Ionică spune în fața bunicii o poezie învățată la școală

Participarea la practica elevilor — sprijin în activitatea profesorului

La orele de practică în producție la Atelierele I.T.B. elevii școlilor de cultură generală ascultă cu atenție explicațiile maștrilor

Protecția muncii — o problemă importantă

Asigurarea deplinei securității a muncii elevilor în timpul practicii în producție este una din sarcinile centrale ce revin atât școlii cât și întreprinderii unde își desfășoară el practica. Înțelegând acest lucru, conducerea Școlii medii nr. 11 „D. Cantemir” și conducerea Întreprinderii de Transport-București, unde lucrează elevii acesteia, au luat încă de la începutul anului școlar măsuri menite să le facă cunoscute elevilor regulile de securitate a muncii și să le formeze deprinderea de a le respecta.

O dată cu începerea practicii, biroul de protecție a muncii din întreprindere a efectuat pentru elevi un instructaj privind normele generale ce trebuie respectate în incinta întreprinderii. Instructajul preciza bunăoară că intrarea în întreprindere se va face numai sub conducerea profesorului-maistru, că nu este permis nimănui să stea sub podurile rulante sau sub macarale, că în timpul pauzelor elevii nu au voie să se plimbe la întâmplare prin ateliere. Li s-a arătat în același timp elevilor ce poziții trebuie să aibă în timpul clăd lucrărilor, cum să-și organizeze locul de muncă pentru a lăsa libere căile de acces la fiecare mașină, cum trebuie să stea atunci când asistă la executarea unei operații mai dificile la una din mașinile-unelte din atelier etc. Pe baza acestui instructaj au fost întocmite procese verbale care au fost semnate atât de reprezentanții întreprinderii cât și de reprezentanții școlii.

Pe bună dreptate au considerat însă, atât întreprinderea, cât și conducerea școlii, că aceste măsuri nu sînt suficiente. De aceea, îndată ce elevii au fost repartizați la locurile lor de muncă, șefii echipelor au organizat un nou instructaj, prevăzînd măsurile de securitate a muncii specifice fiecărui atelier. Astfel, în atelierul de strungărie, unde își desfășoară practica elevii claselor a IX-a, li s-au făcut cunoscute elevilor regulile de protecție a muncii ce trebuie respectate la mașinile-unelte din acest atelier (polizoare, strunguri, mașini de găurit, raboteze, freze etc.). Elevii au aflat de ce nu au voie să lucreze la polizoare fără apărători și ochelari de protecție, de ce nu pot porni mașina de găurit înainte ca maistrul să fi verificat modul în care a fost fixată în mașină piesa care urmează să fie lucrată, de ce nu e îngăduit să se modifice regimul de lucru al mașinii decît sub directa supraveghere a muncitorului sau a maistrului secției. Întrucît în unele ateliere sînt folosite electrocare pentru transportul pieselor, li s-a atras elevilor atenția asupra faptului că nu au voie să se urce

pe acestea, căci din nebagare de seamă ele ar putea porni, ceea ce ar provoca pagube întreprinderii și ar putea da loc chiar la accidente.

În secția de bobinaj, unde fac practică elevii claselor a XI-a, instruirea a fost adaptată specificului muncii la instalații electrice de înaltă și joasă tensiune. S-a insistat asupra modului în care se lucrează la montarea și demontarea motoarelor electrice, asupra regulilor de protecție a muncii care trebuie respectate cînd se lucrează la instalații electrice sau cu aparatele de măsură și control.

Instruirea elevilor pentru a respecta normele de protecție a muncii a fost efectuată în mod amănunțit și în școală. La desfășurarea lucrărilor de laborator la fizică sau chimie, în laboratoarele pentru studiul motoarelor auto sau al mașinilor electrice se acordă o deosebită atenție deprinderii elevilor de a respecta cu strictețe normele de protecție a muncii. Profesorii le-au cerut să semnaleze deîndată ori de cîte ori constată că vreun aparat sau dispozitiv de protecție nu funcționează. De asemenea, se urmărește îndeaproape ca fiecare elev să posede echipamentul de protecție necesar — salopetă, halat sau șorț.

Ca urmare a măsurilor luate, practica elevilor în producție se desfășoară în bune condițiuni. Procesul de producție nu numai că nu este perturbat, ci dimpotrivă, în unele cazuri elevii contribuie direct la îndeplinirea planului de producție.

V. Manolache

Intr-o întreprindere textilă

Cîteva grupe de elevi ai Școlii medii nr. 1 din Brașov își efectuează experimental practica în producție, începînd din acest an, la întreprinderea textilă „Partizanul roșu” din localitate.

După lecțiile teoretice, care sînt predate chiar de un tehnician al întreprinderii, urmează aplicații practice în secțiile de producție, sub conducerea celor mai buni muncitori și tehnicieni. De

pe acum unii elevi au învățat să efectueze singuri unele operații la război, mașini de filat etc.

Pentru ca elevii să-și însușească temeinic cunoștințele privind prelucrarea fibrelor textile tehnicienii întreprinderii au alcătuit și au dăruit școlii panouri mari pe care se poate urmări procesul de transformare în țesături a principalelor produse textile: lînă, bumbac, mătase, fire sintetice.

Viața școlilor noastre devine tot mai strîns legată de munca plină de eroism desfășurată în fabrici și uzine, pe șantierele de construcții și pe ogoare. Practica în producție le deschide elevilor din școlile de cultură generală un orizont larg, îi ajută să-și formeze cunoștințe și deprinderi temeinice, să se pregătească multilateral pentru viață. În același timp, cunoașterea tot mai profundă a problemelor producției de către profesori, prin participarea lor la orele de practică ale elevilor, contribuie mult la îmbogățirea lecțiilor, la legarea lor de problemele vii, concrete ale actualității, ale vieții economice și social-politice a țării. Și aceasta privește nu numai lecțiile de fizică, matematică, chimie, științele naturale, ci și disciplinele umanistice și orele de dirigenție, în cadrul cărora activitatea fruntașilor muncii din industrie și agricultură constituie o minunată pildă însușeșitoare pentru elevi.

Iată, bunăoară, cîteva aspecte din experiența profesorilor S. Petrescu, de la Școala medie nr. 7 și A. Niculescu, de la Școala medie nr. 23 din București privind valorificarea la lecțiile de literatură și la orele de dirigenție a exemplelor cunoscute de elevi în decursul practicii în producție.

Cunoașterea principalului izvor de inspirație al literaturii noastre noi

Prezentarea largă în cadrul lecțiilor a problemelor pe care le ridică construirea socialismului — atât pe tărîm științific sau tehnic cît și în domeniul etic, educativ — constituie o trăsătură de bază a noii pedagogii socialiste. Această trăsătură se vădește larg și în cadrul lecțiilor de română din clasa a XI-a, în care se studiază literatura de după 23 August 1944. În aceste lecții intervin adesea probleme legate de procesul tehnologic, de îndeplinirea sarcinilor de plan în industrie sau de procesul complex al transformării socialiste a agriculturii, probleme care au o influență hotărîtoare asupra vieții sufletești a cititorilor din operele pe care le studiem. Conștientă de faptul că literatura noastră realist-socialistă își lărgeste continuu aria, că ea se îmbogățește mereu cu noi aspecte de viață, caut să-i îndrum pe elevi să înțeleagă această literatură și s-o iubească tocmai datorită faptului că ea oglindește laturile cele mai noi, mai înaintate ale vieții.

Efectuînd cu elevii studiul aprofundat al unor opere literare cum sînt, de exemplu, „Mitrea Cocor”, „Cetatea de foc”, „La cea mai înaltă tensiune”, „Bărăgan”, „Desfășurarea”, „Setea” și altele altele, prezentîndu-le reportajele literare ale lui Geo Bogza, Tr. Coșovei, Al. Ivan Ghilia, V. Nicorovici etc., pregătînd cu ei compuneri tematice, caut să contribuie în mod eficient la lărgirea orizontului de cunoștințe al elevilor și la legarea cît mai strînsă a acestor cunoștințe de viață. Mă străduiesc să-i fac pe elevii mei să înțeleagă faptul că omul — ca preocupare centrală în opera literară — nu poate fi rupt de cadrul în care își desfășoară viața și, în primul rînd, de munca lui, de locul lui de muncă. Dar pentru aceasta se cere — în primul rînd — ca eu însumi să fiu în suficientă măsură orientat, ca să-i pot orienta pe el. Desigur, nu e vorba de o specializare tehnică a profesorului de literatură, ci de înțelegerea esenței muncii în producție și a elementului etic generat de procesul realizării bunurilor materiale, înțelegere ab-

solut necesară în interpretarea literaturii realist-socialiste.

De mare ajutor în această privință îmi este cunoașterea unor aspecte concrete din unitățile productive în care-și desfășoară elevii mei practica în producție. Bunăoară, vorbeam deseori la lecții, în legătură cu diferite texte literare pe care le analizăm, despre munca metalurgistilor, despre viața și preocupările lor. Dar numai cunoașterea acestora în realitate, atelierele de prelucrare din întreprindere unde elevii își desfășoară practica în producție, m-a ajutat să-i fac să înțeleagă în adîncime pentru ce au luptat muncitorii înaintați din piesa „Cetatea de foc” de M. Davidoglu sau din romanul „Oțel și piine” de Ion Călugăru.

Cunoscînd realizările fermei

experimentale de stat de la Băneasa, am putut să înțeleg mai bine și să le vorbesc elevilor cu mai multă convingere și competență despre însemnătatea productivității muncii, realizată cu unele și metode perfecționate. Elevii școlii noastre au cercetat atenți fiecare clădire a fermei, mașinile agricole, turnul de apă, parcelele experimentale, au participat cu entuziasm la unele lucrări de întreținere a culturilor și au cunoscut belșugul recoltelor obținute prin folosirea mijloacelor tehnice moderne și a metodelor agrotehnice înaintate. Toate aceste fapte concrete le-au întărit convingerea că transformarea socialistă a agriculturii constituie adevăratul drum al bunăstării țărănimii muncitoare, al înfloririi culturii în viața satelor și i-au ajutat să înțeleagă mai bine sensul luptei pline de abnegație a unor eroi îndrăgiți din literatură, asemeni lui Ilie Barbu din „Desfășurarea” de Marin Preda, Anton Filip din „Bărăgan” de V. Em. Galan sau Lazăr Cernescu din poemul „Lazăr de la Rusca” de Dan Deșliu.

Numeroase alte fapte asemănătoare, numeroase posibilități, noi de care dispun astăzi în predare vin să-mi întărească convingerea că și în predarea limbii și literaturii cunoașterea de către profesor a problemelor producției constituie un factor de seamă pentru îmbunătățirea conținutului ideologic, științific și educativ al lecției.

S. Petrescu

profesoară de limba română la Școala medie nr. 7 „J. L. Caragiale” — București

Un însemnat factor educativ

Elevii școlii noastre își efectuează practica în producție la uzinele „Grigore Preoteasa”.

Ca diriginte al clasei a XI-a „D” am avut prilejul să-i însoțesc adeseori pe elevi la orele de practică în uzină, i-am urmărit cum trec de la cunoașterea ansamblului lucrărilor uzinei și a instrucțiunilor de protecție a muncii la executarea de lucrări din ce în ce mai complexe în secția de contoare.

Munca aceasta are o influență deosebit de însemnată asupra elevilor. Nu mă refer aici numai la faptul că, datorită ei, și-au îmbogățit mult cunoștințele, ci și la faptul că munca în producție contribuie larg la formarea trăsăturilor comuniste de caracter, a conștiinței comuniste a elevilor. Și aceasta se realizează atât în procesul activității pe care o desfășoară în uzină cît și în orele de dirigenție, al căror conținut s-a îmbogățit considerabil prin folosirea exemplelor pe care eu însumi le-am putut cunoaște însoțindu-i pe elevi la practică.

Am pus astfel, în discuție, aproape în fiecare oră de dirigenție, pe baza acestor exemple, cîte o problemă de morală comunistă. Am discutat, bunăoară, cu elevii despre abnegația dovedită în muncă de colectivele cărora le-a fost încredințată sarcina executării unor aparate și utilaje electrice ce se produc pentru prima oară la noi în țară, despre mîndria pentru „marca fabricii” și grija pentru calitatea înaltă a produselor, despre minunata lor atitudine față de muncă etc.

Înaltul spirit de răspundere al unor muncitori cum sînt maistrul Francisc Petre, decorat recent cu Ordinul Muncii, șefa de echipă Maria Tudor, fruntașă în producție Sofia Grozea etc, față de sarcinile de producție, caracterul creator al activității lor, pildele de ajutor tovarășesc pe care le scoate la iveală întrecerea socialistă i-au impresionat profund pe elevi, influențînd întreaga lor comportare.

Pe elevi i-a impresionat de asemenea mult ordinea și curățenia care domnesc în atelierele uzinei, disciplina în muncă, grija muncitorilor din schimburi pentru

curățenia locului de muncă. Chiar din prima zi cînd au vizitat întreaga întreprindere le-am atras atenția asupra faptului că terminînd lucrul, primul schimb lăsase totul într-o desăvîrșită ordine și curățenie. Am organizat imediat după aceea o discuție pe această temă, la care a participat și inginerul-sef al secției. Constat cu bucurie roadele acestor exemple. Elevii — și în primul rînd tînetiștii — păstrează curățenia și ordine deplină la locurile de muncă, fiind în repetate rînduri evidențiați pentru aceasta de conducerea întreprinderii.

Deseori elevii mei mi-au arătat cît de impresionați sînt de interesul cu care muncitorii urmăresc mersul evenimentelor interne și internaționale. Am căutat să folosesc acest exemplu în cadrul formărilor politice de la orele de dirigenție și observ, în ultimul timp, că elevii mei participă mai activ și cu mai multă competență la discuțiile care se poartă în jurul principalelor evenimente ale vieții interne și internaționale.

Toate exemplele din întreprindere au asupra elevilor o deosebită putere de convingere deoarece ei le cunosc nemîilocit, deoarece au devenit o parte a vieții pe care o trăiesc ei înșiși. Tocmai pe acest fapt mă bizui atunci cînd folosesc exemplele din uzină pentru a-i mobiliza să-și îndeplinească îndatoririle lor școlare cu mai mult simț de răspundere, pentru a le forma și dezvolta trăsăturile comuniste de caracter. Și tocmai acest fapt asigură succesul muncii mele. Marea majoritate a elevilor din clasa la care sînt diriginte participă acum mai activ la lecții, se comportă mai disciplinat, dau dovadă de o înțelegere mai matură, mai justă a problemelor care se ivesc în viața lor. La sfîrșitul trimestrului I peste jumătate din numărul total al elevilor clasei au avut medii de 8, 9 și 10. Aceasta, ca și comportarea lor, a adus clasei titlul de fruntașă pe școală.

A. Niculescu

profesor la Școala medie nr. 23 „Dimitrie Bolintineanu” din Capitală

In clasa a X-a reală a Școlii medii din Beiuș, la o oră de trigonometrie

Unele observații asupra abecedarului

Pe linia succeselor obținute în ultimul timp se înscrie și tipărirea unor manuale școlare cit mai bune și la un nivel cit mai apropiat de cerințele educării multilaterale a tinerei generații. În rândul acestora se numără, fără îndoială, și abecedarul, care are o serie de laturi pozitive și conține anumite îmbunătățiri față de edițiile anterioare.

Cu toate acestea, actualul abecedar are încă lacune alit de ordin metodic, cit și în ceea ce privește conținutul. Este vorba, în primul rând, de faptul că unele sunete și litere mai dificile sînt predate înaintea altora mai ușoare. De pildă, sunetul și litera „m” se predau înaintea lui „n”, sunetul și litera „e” înaintea lui „c” etc. În practica noastră la clasă am reușit adeseori să depășim acest neajuns ocupîndu-ne mai îndeaproape de pregătirea și scrierea elementelor grafice prin exerciții suficiente de antrenare și coordonare a mușchilor minii și ai corpului pentru minuirea corectă a tocului și păstrarea unei poziții corecte la scris.

Considerăm că abecedarul ar putea fi îmbunătățit din acest punct de vedere dacă în programele destinate perioadei preabecedare s-ar acorda o atenție mai mare pregătirii elevilor pentru scriere. De exemplu, scrierea bețșorului mare pe două spații ar trebui predată în aceeași lecție cu scrierea bețșorului mic pe un spațiu (pag. 5). Ar fi mai bine să se predea scrierea bețșorului mare după ce se cunoaște deoază deprinderile de scriere a bețșorului mic. De asemenea, ar fi bine dacă în primele pagini s-ar da mai multe figuri geometrice cu margini rotunde — balon, cerc etc. — a căror desenare pregătește mina pe-

tru învățarea unor elemente grafice necesare în scrierea multor litere.

Cum sunetul și litera „c” se numără printre primele din abecedar, credem că ar fi necesar să se introducă în perioada preabecedară și jumătatea de oval ca element grafic. Pentru același motiv nu este lipsită de sens nici propunerea ca în perioada preabecedară să se predea și scrierea unor elemente grafice în formă de bici cu bucla în sus și în jos, în formă de cîrlig etc. Astfel, ajungînd la scrierea literelor ce conțin astfel de elemente copiii nu se vor mai găsi în fața unei lecții complet necunoscute, ci vor pleca de la un element cunoscut, îl vor rețeta pentru fixare, vor rețeta unele mici greșeli pe care nu le-au putut învinge în perioada preabecedară și vor putea scrie corect.

În ceea ce privește ordinea predării sunetelor și literelor considerăm juste observațiile tov. D. Stoica. Pe bună dreptate cere acesta amîncarea predării lui „M”. La cele spuse am vrea să adăugăm că între predarea sunetelor „m” și „n” în abecedar nu este decît sunetul „r”. Și cum posibilitatea de diferențiere lină este redusă la copiii de 7 ani, aceste două sunete sînt deseori confundate. De aceea sistem de păstrare pe predarea sunetului „m” și pe predarea cu 4—5 lecții de ocaz a sunetului „n”. De asemenea, să se lase un interval mai mare între predarea sunetelor „r” și „p” pe cînd sunetul „r” dominează atenției cu care poate fi prelungit, ar putea trece în rândul sunetelor ce se predau la începutul perioadei abecedare. Este de asemenea just ca predarea sunetului și literelor „r” să se facă înaintea sunetului și literelor „e”, iar între ele să se lase interval suficient, pentru a se evita greșelile ridicate de predarea lui „e”.

Începînd cu pagina 58 din abecedar dimensiunile literelor sînt micșorate — aceasta și pentru a-i pregăti pe elevi să treacă treptat la citirea literelor din manualul de citire. Credem că o dată cu aceasta ar fi necesară pregătirea elevilor și pentru trecerea la scrierea pe alt model de caiet, care să impună de asemenea micșorarea dimensiunilor literelor.

Autorul unui articol anterior cu privire la abecedar este împotriva despărțirii cuvintelor în silabe cu linioare. Noi socotim că pentru formarea cîmpului de citire al copiilor despărțirea cuvintelor în silabe e necesară. Și credem că nu este greșit să se folosească linioara, gîndindu-ne că aceasta va fi folosită apoi cu ocazia despărțirii cuvintelor în silabe la sfîrșitul rîndului. Sîntem însă de părere să nu se folosească procedeul despărțirii cuvintelor cu linioară în cadrul textului, al propozițiilor, ci numai în cadrul cuvintelor care sînt trecute în coloanele de la începutul lecției.

În ceea ce privește conținutul unor texte și ilustrații considerăm și noi ca și cei care au semnat articolele anterioare, că acesta trebuie să corespundă în mai mare măsură realităților sociale-economice din patria noastră. Am vrea să adăugăm în plus că ar fi necesar să se introducă în primele pagini cel puțin o ilustrație menită să prilejuiască familiarizarea copiilor cu 1—2 sunete, fără prezentarea literelor respective, aceasta fiind una din cerințele programului pentru perioada preabecedară. De asemenea, socotim că, pe lîngă o mai strînsă concordanță a conținutului ilustrațiilor cu textul, se impune și îmbogățirea acestora cu elemente care să ajute pe copii în însușirea sunetelor. De exemplu, ilustrația de la pagina 16 ar putea fi îmbogățită cu un roi de albine, prins pe o creangă, deoarece cuvîntul „roi”, începînd cu sunetul „r”, ar înlesni însușirea acestui sunet. De asemenea, din ilustrațiile de la paginile 18 și 26 n-ar trebui să lipsească nuca și caucul, care sînt bine cunoscute copiilor și i-ar ajuta la însușirea sunetelor „n” și „c”.

O lipsă care se mai face simțită în paginile abecedarului e costurile numărului redus de poezii, deși acestea le plac mult elevilor din clasa I. Numărul poeziilor în ultimele pagini ale abecedarului ar putea fi sporit față de cel prezent, mai cu seamă la lecțiile pentru consolidarea cunoștințelor privind sunetele compuse.

Cît despre prezentarea grafică a abecedarului ar fi de dorit ca acesta să fie tipărit pe o hîrtie mai bună, lăcioasă, iar exemplele întregii ediții ar trebui cartonate, pentru ca elevii să le poată păstra mai bine.

Credem că observațiile făcute cu prilejul discuției asupra abecedarului vor putea ajuta pe autori să elaboreze un manual care să vină și mai mult în sprijinul elevilor și al cadrelor didactice.

Înv. F. V. Dișuleasa
Vițanești, raionul Costești

In atenția profesorilor de limba romînă

Se reamintesc profesorilor de limba romînă că în revista „Luceafărul” din 15 decembrie 1960 și din 15 ianuarie 1961 au fost publicate capitolele: „Literatura romînă din anii construirii socializmului”, „Poezia” și „Proza” — din manualul de literatură romînă pentru clasa a XI-a, partea a II-a.

Cititorii sînt rugați să trimite observațiile și propunerile lor la Direcția generală pedagogică din M.I.C.

Comisii metodice

În vederea continuei perfecționări a metodelor de muncă folosite de învățatori și profesori și în vederea îndrumării cadrelor didactice tinere, cu mai puțină experiență pedagogică, la Școala de 7 ani din comuna Corvinești, raionul Beclean, regiunea Cluj, s-au organizat mai multe comisii metodice. Așa, de pildă, funcționează o comisie metodică a învățătorilor, comisii ale profesorilor, precum și o comisie a diriginților.

Activitatea comisiilor se desfășoară pe baza unor planuri de muncă trimestriale care prevăd organizarea unor lecții deschise urmate de analiza metodelor folosite în cadrul lor, prezentarea unor referate cu privire la problemele cele mai importante ale procesului instructiv-educativ etc.

Comisia metodică a învățătorilor, de pildă, a organizat în cursul primului trimestru o lecție deschisă de citire la clasa I-a, cu tema „Predarea sunetului N”, urmată de un referat privitor la importanța metodei fonetice analitico-sintetice în predarea citit-scrisului. Într-o altă ședință învățătorii au analizat o lecție deschisă de aritmetică ținută la clasa a III-a, au ascultat un referat cu tema „Calculul oral în predarea aritmeticii la clasele I—IV” și au purtat discuții pe marginea acestuia.

În bune condiții se desfășoară și activitatea comisiei metodice a diriginților. Una din cele mai interesante teme discutate în cadrul acestei comisii a fost „Legătura dintre școală, familie și organizația de pionieri”. Dezbaterile ei a contribuit la îmbunătățirea muncii educative desfășurate de profesorii diriginți la clasele V—VII.

Munca desfășurată în cadrul comisiilor metodice a stimulat și dorința de studiu a cadrelor didactice. Acestea cercetează acum cu mai mult interes materiale de specialitate, fac conspecte, se preocupă îndeaproape de ridicarea calificării lor profesionale.

Lecția — creația noastră

(Urmare din pag. 1)

ceva mai mult — efortul său de a le închea, de a realiza intima lor sudură. Este momentul, punctul în care creația sa atinge gradul cel mai înalt. Iată de ce poți fi profesor cu bogate și temeinice cunoștințe în domeniul specialității pe care o predai, poți cunoaște îndeaproape colectivul cu care lucrezi, poți fi stăpîn pe metoda predării specialității respective și totuși nu realizezi o lecție bună. Aceasta se întîmplă atunci cînd nu s-a implinit actul de creație pe linie pedagogică, cînd nu s-a realizat încheierea elementelor principale arătate.

Cu atît mai mult o lecție bună nu se realizează atunci cînd vreunul din elementele principale nu este îndeplinit. S-ar putea ca, asistînd la lecție, un inspector să aibă în vedere doar ceea ce se transmite elevilor și, aici neavînd obiectiv, să tragă concluzia că profesorul a predat o lecție bună. Lecția este bună numai atunci cînd este înțeleasă, pătrunsă, însușită de elevi. Altfel nu e vorba de o lecție bună, ci de exactitatea unor date. De asemenea, poți avea în vedere atît conținutul celor predate cit și indicațiile metodice generale, dar să nu îți seama de faptul că metodele folosite nu sînt potrivite condițiilor concrete — vîrstei, clasei, pregătirii anterioare a elevilor etc. și că, deci, lecția nu și-a atîns scopul, n-a fost înțeleasă, însușită de elevi.

Nu se poate face abstracție de scopul pentru care se ține lecția — însușirea cunoștințelor de către elevi. Fără această însușire nu poate fi vorba de lecție bună, de profesor bun. Dacă nu toți elevii au înțeles ceea ce s-a predat, nu putem trage concluzia că este vorba de o lecție bună. Se întîmplă să găsești oameni nedumeriți atunci cînd întilnesc o situație ca aceasta: profesori bine pregătiți în domeniul specialității lor, dar

avînd în clasă 8, 10, 15 elevi cu note mici. Cum se poate una ca asta! — se minunează unii. Dar nu este nici un mister. Profesorul, deși are un bogat bagaj de cunoștințe, nu s-a pregătit pentru a face lecția clară, înțeleasă de colectivul de elevi cu care lucrează.

Trecerea materialului lecției din manual în bagajul de cunoștințe al elevului nu este un lucru simplu. De aceea este nevoie de educator, de omul care, pe baza unei pregătiri de specialitate, să realizeze această trecere. De aceea nu poate fi o încălcare mai gravă a datoriei din partea unui profesor decît aceea de a indica elevilor pe fugă, la finele orei, paginile pe care trebuie să le învețe singuri.

Materialul ce trebuie predat constituie punctul de plecare. Cercetarea lui atentă este o cerință categorică pentru fiecare învățator sau profesor. Oricît de bine ar fi documentat, se impune ca el să acorde toată atenția acestui moment al pregătirii lecției, pentru a putea reflecta asupra locului ce trebuie să l ocupe fiecare idee, pentru a stabili ce extîndere să-i dea și cum să o explice. Altfel se întîmplă ca unele idei neesențiale să fie dezvoltate prea mult în detrimentul altora esențiale, ca secundarul să înec principalul.

Pătrunderea conținutului materialului care urmează să alcătuiască lecția trebuie să precizeze de la început scopul acesteia, scop specific, propriu, fiecărei lecții în parte. Înțelegerea scopului ajută la reliefaarea esențialului. S-ar putea spune și invers — înțelegerea esențialului ajută la precizarea scopului. Notat în minte, sau notat în scris — scopul trebuie precizat de profesor cînd se pregătește pentru lecție. Altfel se întîmplă să se irosește timpul prețios al orei de curs cu divagații, cu opriri îndelungate și inutile.

Vorbim de formarea elevului, nu de o simplă transmitere de cunoștințe. Formare înseamnă, o dată cu predarea cunoștințelor și prin aceasta, a-i învăța pe elevi să desprindă ceea ce este important, să tragă concluzii, să generalizeze, să abstractizeze pînă a ajunge la înțelegerea simbolurilor cu care operează matematica, a noțiunilor și categoriilor diferitelor domenii ale științelor — înseamnă, cu alte cuvinte, a-i învăța să gîndească. A-i învăța să gîndească și să exprime limpede ceea ce gîndesc. A-i învăța să gîndească și să acționeze în spiritul idealurilor morale celor mai înalte, ale idealurilor comuniste. Iată de ce prizonierii metodelor învechite, ai metodelor care nu fac apel la gîndirea, la judecata elevilor, nu pot obține bune rezultate, după cum nu pot obține realizări nici accia care prezintă ideile unei lecții prin mijloace sărace, prin expresii stereotipe. Varietatea și bogăția ideilor, claritatea lor cer varietate și bogăție de expresii, care să stimuleze gîndirea. La toate acestea, profesorul trebuie să chibzuiească înainte de a predare. Fără a reflecta atent asupra lecției nu poate preda bine nici cel mai experimentat profesor. Anii de experiență și bagajul de cunoștințe pot să-i scurteze timpul de pregătire, să-i ușureze găsirea căilor, dar nu pot să-l scutească de pregătire.

Dacă un profesor sau un învățator a reușit sau nu să îndeplinească cu succes munca lui de creație o spun rezultatele obținute, nivelul de pregătire al clasei. Analizînd acest nivel trebuie să ne referim, desigur, nu la memorare, nu la posibilitatea de a reproduce întocmai, ci la măsura înțelegerii, a pătrunderii, la posibilitatea de aplicare. Cea mai bună verificare se realizează în îndeplinirea temelor și în

activitatea practică. Dacă elevii nu reușesc să alcătuiască teme bune, lucrări practice laborate, a tunci profesorul nu și-a făcut datoria cum trebuie, în muncă lui sînt cu siguranță neajunsuri. Acolo trebuie căutate cauzele rămînerii în urmă la învățatură a elevilor, în primul rînd și în cea mai mare măsură — în predare. Înțelegînd aceasta vom stabili măsuri care să ducă la îmbunătățirea predării și nu ne vom îndrepta în primul rînd spre căile care cer mai mult efort elevului în afara clasei — teme suplimentare, ore suplimentare, meditații, consultații. Acestea să se organizeze rar, ca o excepție în procesul de pregătire al elevilor.

A înțelege locul pe care-l ocupă creația în munca de instruire și educare a elevilor înseamnă a dovedi preocupare continuă pentru perfecționare profesională. Școala noastră a creat condiții bune, căi variate în vederea desăvîrșirii măiestriei pedagogice. În sprijinul învățatorului și profesorului vin colaborarea și schimbul de experiență organizat în cadrul comisiilor pe specialități, al consfătuirilor de muncă, al discuțiilor în consiliile pedagogice, al cercurilor pedagogice, al consfătuirilor raionale, vin cursurile de perfecționare.

Lecția este deci un act de creație. Ea este un complex și minunat act de creație pus la temelia formării omului. Sîntem chemați să punem creația noastră în slujba făuririi omului înaintat, a omului nou, crescut pentru socialism și comunism. Acesta este temeiul demnității și mîndriei noastre. Chemarea la o astfel de activitate creatoare ne înflăcărează dorința de desăvîrșire, ridică la cel mai înalt grad simțul nostru de răspundere.

In timpul unei lucrări scrise

Ce condiționează fixarea cunoștințelor

După cum se știe, unul din temerile principale pe care le urmăresc profesorii școlilor serale este acela de a-i ajuta pe elevi să-și însușească într-o cât mai mare măsură încă din clasă, din timpul orelor, cunoștințele predate în cadrul fiecărei lecții. În atingerea acestui scop utilizarea judicioasă a momentului fixării cunoștințelor constituie un element esențial și indispensabil. Tocmai de aceea preocuparea de a găsi cele mai bune forme de organizare și desfășurare a momentului fixării, preocuparea de a asigura reușita lui se află în centrul atenției cadrelor didactice din învățământul seral.

Asistând la câteva lecții predate la secția serală a Școlii medii nr. 12 din București am avut prilejul să observ că profesorii acestei școli condiționează reușita fixării de calitatea verigii precedente a lecției — și anume, de buna desfășurare a momentului comunicării noilor cunoștințe, moment care constituie elementul principal în predare. Aceasta dovedește că ei înțeleg just corelația dintre aceste două verigi, pornind de la faptul că prima determină calitatea celei de a doua. Într-adevăr, dacă profesorul și-a dozat bine timpul rezervat comunicării noilor cunoștințe, dacă el a știut să sublinieze esențialul, eliminând amănunțele de prisos — fără ca, bineînțeles, să schematizeze lecția — dacă a știut să folosească astfel de metode încil problemele expuse să aibă claritate, să fie înțelese și reținute, atunci și fixarea cunoștințelor va decurge în bune condițiuni. Timpul necesar pentru repetare va fi suficient, răspunsurile elevilor vor fi bune, iar profesorul nu va fi obligat să revină cu explicații suplimentare.

Câteva exemple ne vor ajuta să înțelegem valabilitatea acestor afirmații. De pildă, la o lecție de matematică a cărei temă era extragerea rădăcinii dintr-un produs și dintr-o fracție, profesorul Gabriel Popescu a socotit că va asigura succesul fixării cunoștințelor dacă îi va face pe elevi să participe cât mai activ la preda-

rea lecției noi, orientându-i spre raționamente și deducții proprii. După ce mai târziu le-a pus câteva întrebări privind înmulțirea radicalilor de același indice, profesorul a trecut la extragerea rădăcinii dintr-un produs și le-a dat elevilor să efectueze câteva exerciții. Pe baza cunoștințelor căpătate în decursul rezolvării acestor exerciții profesorul a reușit să formuleze, sprijinindu-se pe răspunsurile date de tinerii muncitori, regulile cu privire la extragerea rădăcinii dintr-un produs. Pe această treaptă din desfășurarea lecției profesorul le-a cerut elevilor să repete pe scurt problemele studiate. Mai departe a explicat — folosind aceeași metodă a antrenării elevilor în descoperirea datelor esențiale ale lecției noi — extragerea rădăcinii dintr-un cit, după ce pusese în prealabil elevilor întrebări privind împărțirea radicalilor cu același indice și demonstrarea aducerii radicalilor la același indice.

Larga antrenare a elevilor în predarea lecției noi a constituit premisa unei bune desfășurări a momentului fixării. Deoarece o mare parte din noile cunoștințe fusese dedusă de elevi pe baza raționamentelor la care i-a condus profesorul, deoarece ei lucraseră singuri la tablă exerciții, au înțeles pe deplin conținutul lecției noi. În cadrul fixării, la cererea profesorului, tinerii muncitori au repetat mai întâi elementele teoretice pe care se bazau regulile nou învățate și apoi au trecut la rezolvarea câtorva exerciții aplicative. Astfel, o bună parte a cunoștințelor predate a fost însușită încă din clasă și, neîndoielnic, studiul individual al elevilor a fost mult ușurat.

La o altă lecție, de data aceasta de chimie, profesoara Lucia Tatomirescu, având de predat „Proprietățile chimice ale carbonului”, a pus accentul pe cunoștințele din producție ale tinerilor muncitori-elevi privind gazul de cocserie, gazul generator și gazul de apă, ale căror reacții chimice au fost scrise pe tablă. Pe de altă parte profesoara a făcut apel la cuno-

ștințele anterioare ale elevilor privind proprietățile chimice, combinațiile chimice, toxicitatea bioxidului de carbon etc. Utilizând în cadrul predării cunoștințelor noi atât elemente privind producția, familiare elevilor, cât și elemente din materia parcursă de ei anterior, profesoara i-a ajutat să înțeleagă bine cele predate. De aceea, în momentul fixării nu i-a rămas decât să constate din răspunsurile căpătate la întrebările sale că materialul a fost bine ordonat și sistematizat în mintea elevilor, că ei au reușit să rețină, pe baza elementelor cunoscute, ceea ce era esențial în tema predată.

Profesorul de literatură Constantin Fierescu socotește că, pentru a asigura fixarea temeinică a cunoștințelor, este deosebit de important să se realizeze o sistematizare riguroasă a materialului lecției. Predind tema „Contemporanul” la clasa a X-a, de pildă, tov. Fierescu a împărțit lecția în trei unități distincte: 1) Caracterizarea epocii în care a apărut revista; 2) Scriitorii grupați în jurul ei; 3) Tematica și ideologia revistei. După încheierea fiecărui punct a făcut o scurtă recapitulare. Datorită acestui procedeu, în cadrul fixării elevii au putut să expună în mod corect problemele principale ale lecției, să redea ceea ce era esențial în cuprinsul ei.

În legătură cu felul cum au decurs aceste trei lecții se impune o remarcă însemnată, aceea că în comunicarea noilor cunoștințe profesorii au folosit metode variate, adecvate conținutului materiei predate, volumului acesteia, nivelului de cunoștințe al elevilor etc.

Lecțiile la care ne-am referit aici, demonstrând că reușita fixării este determinată în primul rând de atenția care s-a acordat bunei desfășurări a momentului comunicării noilor cunoștințe, confirmă o dată mai mult faptul că grija principală a profesorilor din școlile serale trebuie să se îndrepte spre folosirea celor mai bune, mai indicate metode de predare.

E. Sechter

lector la I.P.C.D.-București

Activități ale profesorilor de matematică

Profesorii care predau matematica în școlile serale ale Capitalei se preocupă îndeaproape de legarea muncii lor de problemele producției. Această preocupare se vedește larg și în activitatea cercului metodic de specialitate.

La ședințele cercului profesorii discută diferite probleme și aspecte importante privind legarea predării de practică. Deosebit de utile și interesante au fost, bunăoară, dezbaterile purtate recent în jurul referatului cu tema „Utilizarea datelor privind economia națională în predarea matematicii”. Cu acest prilej s-a subliniat că lecțiile cu un pronunțat caracter abstract devin mult mai clare pentru elevi dacă în cadrul lor se folosesc, ca

aplicații, exerciții cu date concrete privind activitatea din producție. De exemplu, la studierea capitolului „Reprezentări grafice”, în clasa a XI-a se poate da o reprezentare grafică în care Y reprezintă depășirea productivității muncii în funcție de x, care reprezintă ridicarea producției. Date din producție se pot folosi și la rezolvarea unor probleme cu ajutorul separării rădăcinii pe baza teoremei lui Rolle precum și la numeroase alte probleme din cursul de matematică.

În ședințele cercului profesorii au discutat și alte teme cum ar fi „Predarea geometriei la clasa a VIII-a”, „Predarea noțiunii de limită” etc.

Contribuția școlii

Unul din aspectele caracteristice impetuoasei dezvoltări a patriei noastre îl constituie largă orientare a oamenilor muncii spre școală. Condițiile mereu mai bune create de partid și de guvern în acest scop fac ca tot mai mulți tineri angajați în procesul de producție să poată urma cursurile învățământului seral pregătindu-se să dobândească o calificare superioară, să devină cadre de nădejde ale construcției economice și culturale din patria noastră.

Numărul muncitorilor care frecventează cursurile școlii medii serale de pe lângă Uzinele 23 August, de pildă, crește de la an la an. Dacă în anul școlar trecut numărul claselor acestei școli era de 25, anul acesta școala are 32 de clase, în care învață peste 1000 de elevi.

Conștienți de în-

semnătatea sarcinilor care le revin, profesorii care lucrează la Școala medie serală de pe lângă Uzinele 23 August depun în permanență eforturi pentru ca tinerii muncitori să capete o cât mai temeinică pregătire de cultură generală. Numeroase aspecte din activitatea școlii ilustrează seriozitatea cu care cadrele didactice privesc problema bunei pregătiri a elevilor. Astfel, profesorii caută mereu metode de predare cât mai potrivite specificului învățământului seral, cit mai eficiente din punct de vedere pedagogic. Profesorii de matematică, de fizică, de chimie, fac adeseori vizite la locurile de producție ale muncitorilor. Cunoșcând problemele concrete ale procesului de producție, ei își pot alege numeroase exemple pe care le folosesc apoi

la lecții. Profesorii de literatură, de istorie, de geografie folosesc la lecții un bogat material ilustrativ—alburme, texte literare etc. — care-i ajută pe elevi să înțeleagă și să rețină mai bine cele predate.

Foarte frecvent sînt utilizate recapitulările periodice după un șir de lecții, la sfîrșit de capitol. Cu astfel de prilejuri profesorii sînt în evidență problemele esențiale ale lecțiilor studiate, asigură temeinica înțelegere a acestora de către elevi.

Îmbunătățind în permanență calitatea activității lor pedagogice profesorii Școlii medii serale de pe lângă Uzinele 23 August se străduiesc să obțină rezultate mereu mai bune în pregătirea muncitorilor-elevi, aduc o contribuție importantă la formarea orizontului intelectual al muncitorilor.

Isabela Broch, muncitoare la Termocentrala electrică din Singiorgiul de Pădure și elevă în clasa a VIII-a a cursurilor serale, demonstrând la tablă o problemă de geometrie

Ridicarea nivelului de pregătire al mecanizatorilor din agricultură

Școlilor care pregătesc cadre pentru mecanizarea agriculturii le revin, în lumina directivelor celui de al III-lea Congres al partidului, sarcini deosebit de importante atât în legătură cu perspectiva încheierii în anii șesenalului a procesului de colectivizare a agriculturii, cât și cu introducerea pe scară largă a tehnicii agricole moderne.

Pentru a ajuta cadrele didactice din aceste școli să ridice nivelul de pregătire al ucenicilor la înălțimea cerințelor mereu sporite ale agriculturii socialiste, Cabinetul metodic din București a organizat recent o consfățuire la Școala profesională de mecanici agricoli din Roșiori de Vede. Participanții la consfățuire — profesori de cultură tehnică și maiștri din școlile de mecanizatori — au discutat câteva importante probleme privind conținutul și metodică predării disciplinelor „Tractoare”, „Mașini agricole”, „Conducerea tractorului” și „Reparația mașinilor agricole”, precum și probleme privitoare la instruirea ucenicilor în ateliere și în producție.

Consfățuirea a evidențiat orientarea întregii munci instructiv-educative din școlile de specialitate către pregătirea unor tineri mecanizatori cu bogate cunoștințe tehnice, care să cunoască în amănunțime funcționarea celor mai perfecționate mașini și agregate folosite în agricultură.

O deosebită atenție a fost acordată desfășurării lecțiilor la disciplina „Conducerea tractorului”. S-a arătat că actuala organizare a practicii de conducere a tractoarelor în cadrul Școlii profesionale de mecanici agricoli din Roșiori de Vede, ca și în majoritatea celorlalte școli permite, în general, însușirea de către ucenici a deprinderilor de bază în acest domeniu. Totuși, după cum au observat vorbitorii, în predarea acestor lecții se mai constată pe alocuri rămăneri în urmă față de cerințele deprinderii ucenicilor cu cele mai noi tipuri de tractoare, adaptate la efectuarea diferitelor lucrări în cultura mare sau livadă. Pentru înlăturarea acestei deficiențe ei au propus valorificarea mai largă a legăturilor create între școlile de mecanici agricoli și centrele mecanice, stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, pentru folosirea parcului de tractoare al acestora.

Lecția deschisă cu tema „Sistemul de răcire”, predată în cadrul schimbului de experiență de tov. ing. M. Oprescu, profesor la Școala profesională de mecanici agricoli din Roșiori de Vede, a prilejuit discuții interesante privind metodică lecțiilor de laborator la disciplinele „Tractoare” și „Mașini agricole”. Această lecție a

demonstrat eficacitatea desfășurării lucrărilor de laborator pe grupe de ucenici, toate grupele având pe cât posibil aceeași temă de lucru, pentru ca astfel rezultatele să poată fi comparate și apreciate precis.

O remarcă generală făcută de participanți a fost aceea că în momentul de față se resimte lipsa unor materiale de îndrumare metodică pentru predarea disciplinelor de specialitate și a lucrărilor practice de laborator. Pentru remedierea acestei carențe au fost alcătuite, cu ocazia consfățuirii, colective formate din cadre didactice ale școlilor de mecanici agricoli din Roșiori de Vede, Cernavodă și Birlad care, pe baza unor teme comune, vor elabora, până la sfârșitul acestui an școlar, îndrumări metodice pentru predarea obiectelor „Tractoare”, „Mașini agricole” și „Reparații de mașini și tractoare”.

Problemele instruirii practice a ucenicilor în atelierele-școală și în producție au fost și ele larg dezbătute în cadrul consfățuirii. Referatul cu titlul „Desfășurarea instruirii practice în atelierul-școală și în producție”, înut de tov. inginer Gheorghe Dumitruche, directorul Școlii de mecanici agricoli din Roșiori de Vede, precum și lecția deschisă de instruire practică la anul I, cu subiectul „Filetarea exterioră” au constituit, prin valoarea numeroaselor exemple pe care le-au cuprins, o tematică bună de discuție. Cei care au luat cuvântul în legătură cu organizarea instructajului practic au accentuat asupra necesității de a se parcurge toate operațiile prevăzute în programă asupra unor piese—reper, sub-ansamble și ansamble — care să constituie organe de mașini agricole și tractoare. Pentru buna pregătire a instructorilor practice — au subliniat vorbitorii — în predarea cunoștințelor de tehnologie trebuie să se insiste în special asupra metodelor de executare a reperelor trecute în tabloul de piese care urmează să fie efectuate de ucenici în atelierul-școală. În felul acesta maestrul-instructor se va putea ocupa în instructajul introductiv numai de recapitularea succintă a unor noțiuni de tehnologie, elementul de bază al instructajului constituindu-l demonstrația practică, în repetarea căreia vor putea fi antrenați un număr mai mare de ucenici din grupă.

Discuții rodnice au fost purtate pe marginea utilizării desenului în cadrul lecțiilor de instruire practică. Majoritatea participanților la discuții au propus ca la primele operații predate în cadrul instructajului practic să se utilizeze desene de contur, mai târziu să li se dea ucenicilor desene sim-

ple, executate de maestrul-instructor, iar ucenicii să execute ei înșiși schițe numai după însușirea noțiunilor fundamentale de proiectie studiate în cadrul lecțiilor de desen tehnic.

Concluzii deosebit de utile au desprins toți profesorii participanți la consfățuire pe marginea unei ore deschise de dirigenție în care ucenicii din anul I de la Școala din Roșiori de Vede au primit vizita tractoristului fruntaș Gheorghe Picioruș, fost ucenic al acestei școli. Tractoristul le-a vorbit elevilor despre viața și munca colectivului în care lucrează, a înfățișat succesele dobândite în producție de acest colectiv și a răspuns apoi la numeroase întrebări puse de viitorii mecanizatori, întrebări care au dovedit interesul acestora față de meseria pentru care se pregătesc și dirigența lor de a aduce o contribuție cât mai eficientă la sarcinile transformării socialiste depline a agriculturii. Desfășurarea acestei ore de dirigenție a scos în evidență eficacitatea convorbirilor organizate în cadrul școlii între elevi și fruntașii în producție.

Discutarea în cadrul consfățuirii a citorva din cele mai importante probleme privitoare la pregătirea viitorilor mecanizatori, schimburi de experiență realizat cu acest prilej între cadrele didactice vor constitui, fără îndoială, în desfășurarea nivelului activității instructiv-educative la școlile de mecanici agricoli.

Eduard Cupșer

Elevii școlii profesionale de mecanici agricoli se pregătesc cu sîrguință pentru utilizarea lor muncii pe câmp. Înălț pe unul din ei lucrind pe tractor în perioada de practică

Aspecte specifice în predarea lecțiilor de tehnologie

Datorită specificului școlii noastre, ca și al altor școli profesionale și tehnice ai căror elevi fac timp de trei zile practică în producție, orele de tehnologie meseriei sînt grupate cîte două consecutiv în aceeași zi.

Indicațiile metodice recomandă diferite procedee de organizare și desfășurare a acestor lecții. Bunăoară, se recomandă ca prima oră să fie rezervată verificării cunoștințelor predate anterior, iar a doua transmiterii cunoștințelor noi, sau ca în prima oră să se repete și să se sistematizeze cunoștințele anterioare, iar a doua să fie destinată muncii independente a ucenicilor. De asemenea, prima oră se poate destina mun-

cii independente a ucenicilor, iar a doua transmiterii noilor cunoștințe etc.

Ca profesor de tehnologia meseriei la anii II și III am folosit, în funcție de materialul predat, fiecare dintre aceste forme de organizare a muncii. De exemplu, conform planului, trebuie să predau într-una din zile, în două ore consecutiv, temele „Așchieria metalelor” și „Regimul de așchiere la strunjire”. Pentru a asigura lecției o cât mai mare eficacitate am socotit cel mai potrivit ca în prima oră să transmit noile cunoștințe, iar în a doua să mă ocup de fixarea acestora prin aplicații de calcul. Astfel, în prima oră am prezentat toate cunoștințele în legătură cu temele stabilite: definițiile, unitățile de exprimare, metoda de calcul cu formulele respective, precum și alegerea unora dintre valorile de calcul direct după tabelele care se găsesc în cărțile tehnice ale mașinilor. În ora a doua, la fixarea cunoștințelor și la aplicații de calcul am rezolvat mai întâi pe tablă un exercițiu practic, apoi am cerut elevilor să rezolve ei înșiși asemenea exerciții. Verificarea în secțiile întreprinderii a dovedit că ucenicii și-au însușit cunoștințele necesare despre teoria așchierii și despre regimul de așchiere la strunjire și, în același timp, s-au familiarizat cu alegerea sau calculul valorilor vitezei, avansului și adîncimii de strunjire.

Tot două ore consecutiv am avut la dispoziție și pentru predarea temei „Strunjirea rapidă a metalelor”. Aceasta este o temă complexă, în cursul căreia trebuia să le prezint elevilor și o serie întregă de desene ale unor scule speciale. Am împărțit materialul astfel încît să asigur însușirea lui deplină și conștientă. Pentru aceasta, în cursul primei ore am verificat în cîteva minute cunoștințele elevilor și apoi am trecut la predarea lecției noi, adică la prezentarea principiilor strunjirii rapide, a sculelor folosite, a materialelor din care sînt confecționate cuțitele, a modificărilor necesare la mașinile unelte pre-

cum și a avantajelor economice ale strunjirii rapide și intensive. În ora a doua, în scopul aprofundării cunoștințelor elevilor, am prezentat un diafilm despre strunjirea rapidă și intensivă a metalelor. O dată cu prezentarea diafilmului am dat explicațiile necesare, ajutînd la o cât mai temeinică fixare a cunoștințelor. Astfel organizată lecția i-a interesat și i-a atras pe ucenici, care și-au însușit temeinic majoritatea cunoștințelor predate.

În general, în predarea unor lecții timp de două ore consecutiv sînt foarte atent la domeniul materialului în așa fel încît volumul noilor cunoștințe să nu-i obosască pe elevi, mai ales atunci cînd oricî sînt programate să fie sfîrșitul programului zilnic. Adesea, în cea de a doua oră mă deplasez cu ucenicii în atelierele de prelucrare și acolo dau să învățăm, prin exemple și demonstrații practice, problemele mai dificile, le prezint elevilor anumite desene, procese tehnologice, scule cu caracter special.

Aceeași preocupare o arăt și la lecțiile de calcule specifice unor meserii, predate săptămînal elevilor din anul III strungari și frezori. După ce expun în prima oră principiile pe care se bazează calculele respective, formulele care trebuie folosite, corelațiile între diferite date tehnice ale mașinilor, aplic în cea de a doua oră aceste cunoștințe la cîteva multe exemple privind tipurile de strunguri, freze, mașini de danturat etc., existente în secțiile întreprinderii „Vasile Tudose”.

Întotdeauna rezerv ultima parte a celei de a doua ore pentru lărgirea cunoștințelor elevilor cu privire la tehnica instalată în folosirea mașinilor-unelte, la metodele de prelucrare pe diferite mașini folosite de muncitorii fruntași, căci acestea, pasionîndu-i în cea mai mare măsură pe ucenici, sînt însușite de către ei fără eforturi.

Ing. O. Popa

profesor la Școala profesională a uzinelor „Vasile Tudose” din Colibași

Aspect de la o oră la Școala profesională a Uzinelor „I Mai” din Ploiești: verificarea cunoștințelor

Ore de dirigenție legate de actualitate

Imbogățirea tematicii orelor de dirigenție în raport cu evenimentele noi, cu actualitatea social-politică a țării face să crească mult valoarea educativă a muncii pe care o desfășoară diriginții în cadrul acestor ore, contribuie la legarea mai strânsă de viață a activității școlii. Înțelegând acest lucru, majoritatea diriginților din școlile patriei noastre se preocupă ca, respectând în general planul tematic al orelor de dirigenție alcătuit la începutul anului, să includă în același timp în cadrul lui, pe parcurs, problemele pe care le reclamă actualitatea.

În această perioadă, de exemplu, când ne apropiem tot mai mult de importantul eveniment de la 5 martie — alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare — diriginții se străduiesc să găsească cele mai interesante și atractive forme pentru a-i lămurii pe elevi asupra însemnătății alegerilor. Din această preocupare pentru problemele actualității a pornit, de exemplu, inițiativa organizării unor ore de dirigenție închinale alegerilor la școlile medii nr. 18 și nr. 12 din Capitală.

Elevii și elevele clasei a VIII-a „A” de la Școala medie nr. 18 „Mihail Eminescu” au, ca și colegii lor de la toate celelalte școli medii, vârsta de 14 ani. E o vîrstă la care înțeleg lucrurile cu multă ușurință, dar care... nu-i ajută să știe ce au fost alegerile de altădată. Ora de dirigenție la care au participat săptămîna trecută, lămurindu-i în această privință, i-a făcut totodată să vadă mai limpede marea superioritate a orînduirii noastre de astăzi, caracterul ei adînc democratic.

Îndrumat îndeaproape de dirigenți, unul din elevi a ales un subiect din lucrarea lui I. L. Caragiale „1907 — din primăvară pînă-n toamnă” în care marele scriitor prezintă, cu virulența specifică geniului său, cîrășia dintre partidele claselor exploatare. Ajutați de dirigenți, elevii au relevat faptul că conducătorii acestor partide se temeau de opinia maselor și, ca urmare, sistemul electoral în regimul burghez-moșieresc era alcătuit astfel încît să împiedice de la rot un

în zilele noastre alegerile constituie și un minunat prilej de trecere în revistă a realizărilor ce au fost obținute de regimul democrat-popular în marea operă de construire a socialismului. Aceste înfăptuiri se reflectă adînc nu numai în fața nouă a orașelor și satelor țării, dar și în transformările care au avut loc în viața fiecărei familii de oameni ai muncii din patria noastră. Aceasta a fost tema interesantă a orelor de dirigenție desfășurate la clasa a IX-a „B” a Școlii medii nr. 12 din Capitală.

Ce minunat tablou s-a deslușit din povestirile fiecărui elev despre împlinirea, în anii regimului de democrație populară, a celor mai scumpe năzuințe ale familiilor lor! Cît de puternic a străbătut în relațiile lor — scurte și emoționante, biografii ale părinților — grija partidului și guvernului față de om și nevoile sale.

Mama mea — a spus eleva Floriana Chiriță — lucrează de ani și ani la o întreprindere de încălziminte. Deseori îmi povestește despre viața ei din trecut. A participat pe atunci și la o grevă. Muncitorii cereau să se reducă programul de lucru de la 16 la 10 ore. Femeile, care primeau cele mai mici salarii, cereau să fie plătite ca și bărbații.

Mama lucrează și azi în aceeași fabrică. Întreprinderea s-a mărit, s-a modernizat. O dată cu ea s-a schimbat și viața muncitorilor. Mama este șefă de secție, se ocupă cu drag de calificarea muncitoarelor tinere. Avem o locuință confortabilă, mergem la spectacole. În timpul vacanței eu plec în tabere, iar părinții mei, aflați în concediu, pleacă la casele de

odihnă de pe litoral sau de la munte.

Discuțiile s-au întezit. Copiii se întrec în a arăta schimbările petrecute în viața familiilor lor în anii noștri, munca plină de elan a părinților lor pentru construcția socialismului. Aflăm astfel că tatăl altei eleve este unul din harnicii constructori ai fabricii de înghețăminte azotoase de la Săvinești. Ori de cîte ori vorbește despre această nouă localitate apărută pe harta țării, ochii fetiței prind a străluci, glasul îi devine mai puternic. E mîndră că tatăl ei a lucrat acolo. E mîndră că alături de Săvinești au apărut și apar alte noi orașe pe harta patriei.

Plină de emoție o elevă povestește că tatăl său a fost muncitor la rafinăria „Steaua Romîna” din Cîmpina. A dus o viață de cîine — viața din trecut a tuturor muncitorilor. După 23 August 1944 a pîșit cu încredere pe drumul arătat de partid. A devenit muncitor fruntaș. Apoi a început să învețe, folosind din plin condițiile create pentru aceasta de partid. În acest fel și-a completat studiile, în prezent putînd să desfășoare o activitate tot mai calificată, tot mai rodnică.

Pentru toate aceste mărețe transformări din viața poporului nostru muncitor, din viața fiecărei familii din întreg cuprinsul țării — a arătat dirigenții clasei la sfîrșitul orei — toți oamenii muncii vor vota cu dragoste și încredere, la 5 martie, pe candidații Frontului Democrației Populare.

C. N. Ioan

Instructorul superior Lucian Oroviceanu le vorbește pionierilor din clasele a III-a și a IV-a de la Școala nr. 151 din Capitală despre păsările folositoare agriculturii

Sfatul unității de pionieri

Adeseori, mergînd prin școli, întrebam pe director sau pe instructorul superior de pionieri: „Cum vă ajută sfatul unității de pionieri?” Răspunsul venea prompt: „Ne ajută, tovarășe, foarte mult ne ajută”. Și începea demonstrația: „Profesorul de desen, care-i membru al sfatului, a făcut pentru unitate o gazetă de perete, o minunăție. Nu vrei s-o vezi? Un tovarăș maistrul-lăcătuș, de asemenea membru în sfat, a venit într-o după amiază și a reparat broasca de la camera pionierilor; în altă zi a venit să repare ivărele de la geamuri, pe care le stricaseră copiii. Un alt tovarăș din sfat a colectat fier vechi, un camion întreg...” Și exemplele continuau — dar tot dintr-acestea. Cu alte cuvinte, era vorba numai de ajutoare de o din material.

Desigur, nu-i greșit că membrii sfatului unității de pionieri se gîndesc să sprijine și din punct de vedere material organizația de pionieri, dar a te limita la aceasta înseamnă a nu înțelege rolul sfatului, a nu-i sesiza specificul. Sfatul unității de pionieri este chemat să ajute în primul rînd la îmbogățirea, la înfrumusețarea activității pionierești, la întărirea mai ales a caracterului educativ pe care această activitate trebuie să-l aibă.

Iată, de pildă, n-ar fi fost mai bine ca profesorul de desen să-i învețe pe copii să-și facă singuri o gazetă de perete frumoasă? Sau n-ar fi fost mai interesant ca maistrul-lăcătuș să-i învețe să repare singuri broasca, ivărele? (Așa a procedat un muncitor, membru în sfatul unității de pionieri de la Școala nr. 4 din Brașov). Faptul că ar fi executat singuri micile reparații ar fi avut ca rezultat o grijă sporită a lor față de bunurile obștești. Cu alte cuvinte, ajutorul dat nu s-ar fi încheiat o dată cu repararea broaștei și ivărelor, ci ar fi avut o finalitate pe un plan superior, acela al educației.

Dar exemplul dat nu epuizează nici pe departe sfera foarte largă a ajutorului pe care sfatul unității îl poate da la îmbunătățirea activității pionierești. Iată, spre ilustrare, cîteva aspecte din activitatea sfatului unității de pionieri de la Școala pedagogică din Constanța.

A supune spre consultare sfatul unității de pionieri programul de activitate al acesteia a devenit la Școala pedagogică din Constanța un obicei bun și folositor. Cum membrii sfatului fac adesea propuneri interesante, care îmbogățesc programul, ei dau activității o orientare mai bună, accentuîndu-i caracterul educativ. De exemplu, tovarășul Grigore Calapodescu, membru în sfatul unității, a propus organizarea unei excursii pe litoral în cadrul concursului „Să ne cunoaștem țînutul natal” și s-a oferit să le fie ghid copiii. Excursia a avut într-adevăr loc și pionierii au fost entuziasmați de cele văzute și învățate în cursul ei. Tot tovarășul Calapodescu le-a vorbit într-o zi copiilor despre importanța stringerii fierului vechi, despre drumul pe care îl face fierul ca pînă la urmă, în amestec cu fonta, să se transforme în oțel de calitate superioară. Expunerea fiind bine documentată și pe înțelesul lor,

Aurel Georgescu

O zi model?

La Școala medie din Slobozia s-a organizat nu de mult „o zi model la învățătură, disciplină, curățenie”. Învățătorii și profesorii din școala respectivă au scotit că acesta este un bun mijloc de educare a elevilor, un stimul pentru ridicarea nivelului la învățătură, meritînd a fi popularizat.

O zi în care clasele strălucesc de curățenie, iar copiii, cuminți peste noapte, stau liniștiți în bănci, așteptînd desfășurarea lecției pentru care s-au pregătit temeinic, mai bine decît oricînd... Așa arată, desigur, „ziua model”.

Dar pot să se prezinte elevii „model” la învățătură într-o zi,

dacă ei n-au fost la înălțime și ieri și alaltieri? Cunoștințele de astăzi sînt oare desprins de cele căpătate anterior, nu se clădesc pe acestea? Sau se are în vedere numai aspectul formal al problemei, adică există preocuparea ca în această zi toți elevii să-și facă temele — însă se dă mai puțină atenție felului cum și le-au făcut, iar în clase trebuie să fie liniște fiindcă... e ziua model, nu pentru că elevii, în urma educației primite în școală, înțeleg să fie disciplinați?

Dar nu numai atât. Chiar dacă ar fi posibilă organizarea unei zile model, de ce să-i îndemnăm pe copii la o comportare exem-

plară numai o dată pe an — în ziua model — și de ce nu le-am cere, nu i-am învăța să se poarte astfel în fiecare zi, așa încît fiecare zi de școală să fie model, elevii depășindu-se mereu pe ei înșiși?

Este ușor de înțeles faptul că procedeul organizării zilelor model la învățătură, disciplină și curățenie cultivă formalismul în rîndul elevilor, superficialitatea în felul de a privi îndatoririle școlare permanente pe care le au, că el presupune formalism și superficialitate în însăși munca pedagogului.

INFORMAȚIE

Teatrul „Tîndărică”, cu sprijinul Secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei organizează luni, 30 ianuarie a.c. orele 18, în sala teatrului din strada Academiei nr. 20, o consfătuire cu cadrele didactice din școlile elementare și

medii ale orașului București. Consfătuirea este convocată în scopul întăririi colaborării dintre teatru și școală, pentru îmbogățirea tematicii spectacolelor de păpuși destinate elevilor.

În același scop al stringerii legăturilor

cu școala, conducerea teatrului organizează vizionarea de către cadrele didactice a tuturor pieselor pe care le are în repertoriu. În cursul lunii ianuarie vor fi vizionate în avânt-premieră toate spectacolele noi ale teatrului.

Preocupări literare

Profesorul Ion Diaconescu de la Școala de 7 ani din comuna Gura Ocniței, raionul Tirgovîște, a creat o piesă de teatru intitulată „Ceasul vremii”, inspirată din viața satului. Piesa — a cărei temă o constituie lupta pentru socializarea deplină a agriculturii — a fost cilită și în cadrul cercului literar al casei de cultură a raionului Tirgovîște și îmbunătățită pe baza discuțiilor care au avut loc cu acest prilej.

Prezentată pe scena căminului cultural din Gura Ocniței în interpretarea unor învățători, profesori și țărani muncitori din comună, piesa s-a bucurat de un deosebit succes. Acum ea este prezentată pe scenele căminelor culturale din satele și comunele raionului Tirgovîște.

Contribuția cadrelor didactice

Recent, țărani muncitori din comuna Blăgești, raionul Buhuși, au sărbătorit un eveniment important: încheierea cooperativizării agriculturii în întreaga comună.

La munca pentru transformarea socialistă a agriculturii au adus o contribuție importantă și cadrele didactice din comună. Sub conducerea și îndrumarea permanentă a comitetului comunal de partid ele au desfășurat o bogată activitate culturală. Formațiile artistice ale căminelor culturale din satele Blăgești, Buda Valea lui Ion, în cadrul cărora activează numeroși învățători și profesori, au prezentat în fața țăranilor muncitori programe bogate și variate, oglindind pe larg superioritatea muncii unite. Astfel, echipele de teatru au dat spectacole cu piesele „Îndoiala”, „Bucuroși de oaspeți”, „Cei care rămân singuri”. Brigăzile artistice au prezentat programe în care au popularizat pe întovărașii frunțași. Nici conferințele cu conținut agrotehnic n-au lipsit. În anul care a trecut au fost ținute peste 40 asemenea conferințe. Dintre ele amintim „Munca în comun sporește producția de cereale la hectar”, „Superioritatea sectorului socialist al agriculturii”, „Cum se pot obține producții sporite”.

Toate aceste forme ale muncii culturale desfășurate de cadrele didactice din comuna Blăgești, sub conducerea comitetului comunal de partid, au contribuit la înflorirea comunei, la continuarea ei dezvoltare.

Inv. Constantin Boboc
Lesești, raionul Buhuși

Un supliment bine venit

La numărul său din ianuarie, „Îndrumătorul cultural” adaugă un supliment dedicat alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. Suplimentul oferă un bogat material de repertoriu pentru echipele artistice de amatori. Pentru brigăzile artistice de agitație și pentru recitatori și cititori artistici suplimentul publică texte și versuri semnate de scriitori și poeți de prestigiu ca Cicerone Theodorescu, Marcel Breslău, Veronica Porumbacu, Dan Deșliu etc.

Deosebit de sugestiv sînt prezentate în paginile revistei aspecte privind alegerile de altădată. Alături de cunoscutele scrieri pe această temă ale lui N. T. Orășanu, Al. Macedonski, N. D. Cocea, care dau la o parte vîlul de pe mascarada alegerilor de altădată, suplimentul cuprinde și excepționala evocare „Alegeri și aleși, odinioară” semnată de Tudor Argezi.

Echipele de teatru găsesc în revistă și saturoasa comedie a lui Mircea Ștefănescu „Jos Tudorache, sus Tudorache”.

Prin publicarea acestui supliment redacția revistei „Îndrumătorul cultural” împlinește o cerință de mare actualitate, aducînd un sprijin efectiv activității din această perioadă a echipelor artistice de amatori.

Intr-un sat de la poalele munților

În satul Bouțarul așezat la poalele munților, la vreo 35 km. de Caransebeș, își desfășoară activitatea didactică și culturală opt învățători și profesori.

Satul, care cu ani în urmă avea o școală neîncăpătoare și mulți analfabeți, și-a schimbat cu totul înfățișarea. S-a înălțat aici o școală nouă, spațioasă, înzestrată cu tot ceea ce este necesar realizării unui învățămînt științific. La rîndul lor, căminul cultural și biblioteca sătească permit ca activitatea culturală să se desfășoare în toată plinătatea ei, în forme variate, bogate în conținut.

Rezultate deosebit de bune au fost obținute, de exemplu, în răs-pîndirea cărții. Ele se datoresc în mare parte activității pe care o desfășoară învățătoarea Neonila Beicu, bibliotecară voluntară, precum și strădaniei întregului colectiv de învățători și profesori. Metodele de muncă folosite de ei în această direcție sînt variate — lecturi la cercurile de citit, răs-pîndirea permanentă a cărților la casele oamenilor, recenzii, consfătuiri cu cititorii.

Această muncă susținută a stîrnit interesul oamenilor din sat pentru o lectură organizată și continuă. Foste analfabete ca Maria Teodor, Rozalia Găină sau Aurelia Matei, care și-au însușit știința de carte sub îndrumarea fofarășei Beicu, sînt astăzi cititoare

permanente ale bibliotecii. Mulți tineri au prins o adevărată pasiune pentru cărțile de știință popularizată. Numeroși gospodari experi-

mentează acum în munca lor metodele pe care le află în cărțile și broșurile cu caracter agrozotehnic.

Iată și cîteva cifre care grăiesc convingător despre rezultatele bune obținute de învățători și profesori din satul Bouțarul în munca cu cartea. Dacă în urmă cu cîțiva ani doar 70—80 de locuitori ai satului erau cititori ai bibliotecii, în anul 1958 numărul acestora crescuse la 408, iar în 1960 au participat la concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste” 581 de cititori. În ultimul an biblioteca din satul Bouțarul a difuzat peste 4.000 de cărți, dintre care mare parte sînt lucrări agrotehnice, social-politice și de știință popularizată. Aceste realizări în domeniul sporirii numărului de cititori, ca și în difuzarea cărții au făcut ca biblioteca din satul Bouțarul să se situeze printre bibliotecile fruntașe din regiunea Banat.

Activitatea multilaterală și bogată a învățătorilor și profesorilor din Bouțarul pe tărîm cultural arată marele lor interes pentru ridicarea satului, a țărânilor muncitoare.

Ioana Bică

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din Broscari, raionul Vinju Mare, regiunea Oltenia, cuprinde în rândurile ei numeroase cadre didactice din comună

C O N C U R S

INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BĂLCESCU” DIN BUCUREȘTI anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1. Asistent, poziția IV/16, disciplina fiziologia plantelor și microbiologie, catedra de fitotehnie;
2. Asistent, poziția VII/7, disciplina tractoare-unelte, catedra de tractoare și mașini agricole;
3. Șef de laborator, poziția VII/12, disciplina tractoare, unelte și mașini pentru agricultură, catedra de tractoare și mașini agricole;
4. Asistent, poziția VIII/16, disciplina reproducție înșămînțări artificiale și embriologie, catedra de zootehnie generală;
5. Asistent, poziția XI/20, disciplina practică agricolă, catedra de practică agricolă;
6. Asistent, poziția XI/21, disciplina practică agricolă, catedra de practică agricolă;
7. Asistent, poziția XI/22, disciplina practică agricolă, catedra de practică agricolă;

8. Asistent, poziția XIV/7, disciplina limba rusă, catedra de limbi străine;
9. Asistent, poziția XV/11, disciplina fizică și meteorologie, catedra de fizică și matematici;
10. Asistent, poziția XV/12, disciplina fizică și meteorologie, catedra de fizică și matematici;
11. Asistent, poziția XV/13, disciplina matematici generale, catedra de fizică și matematici;
12. Asistent, poziția XVI/14, disciplina botanică, catedra de biologie agricolă;
13. Asistent, poziția XVI/16, disciplina botanică cu prod. de nutrețuri, catedra de biologie agricolă;
14. Asistent, poziția XVII/23, disciplina chimie generală și chimie biologică, catedra de chimie agricolă;
15. Asistent, poziția XVII/24, disciplina chimie anorganică, catedra de chimie agricolă;
16. Preparador, poziția XVII/33, disciplina tehnologia produselor vegetale, catedra de chimie agricolă;

17. Asistent, poziția XXI/11, disciplina anatomie comparată, catedra de anatomie și histologie;
18. Asistent, poziția XXI/12, disciplina anatomie comparată, catedra de anatomie și histologie;
19. Asistent, poziția XXII/9, disciplina anatomie și fiziologie animală, catedra de fiziologie și farmacologie;
20. Asistent, poziția XXIV/13, disciplina expertiză sanitar-veterinară, catedra medicală și expertiză sanitar-veterinară;
21. Asistent, poziția XXIV/22, disciplina anatomie patologică și prosectură, catedra medicală și expertiză sanitar-veterinară;
22. Asistent, poziția XXV/9, disciplina patologia și clinica bolilor chirurgicale, catedra de chirurgie și obstetrică.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul institutului, următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificat de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului de producție; memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografie.

Concursul va avea loc la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” București, B-dul Mărăștii nr. 59, după două luni de la apariția prezentului anunț.

Informații suplimentare se pot lua zilnic, între orele 8—15, de la rectoratul institutului.